

РЕШЕНИЕ

№ 4149

гр. София, 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3980** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Патентното ведомство на Република България, чрез процесуален представител юриск. С. Б., срещу решение №1272 от 17.03.2023г., постановено по НАХД №16490 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 23 от 31.03.2021г., издадено от председателя на Патентно ведомство /ПВ/, с което на „Кристин Фешън“ ЕООД, на основание чл. 81, ал.1 от ЗМГО, е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, а на основание чл.81, ал.5 от ЗМГО са отнети в полза на държавата стоките, предмет на нарушението.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като постановено в нарушение на закона. Твърди се, че въззивният съд неправилно е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение с оглед липсата на съставен АУАН, предхождащ издаването на процесното НП. Излагат се аргументи, че в конкретния случай са налице изключенията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, тъй като по производството пред ПВ е било образувано по повод отделени материали от по ДП № 296/2019г., пр.пр. № 3193/2019г. по описа на Районна прокуратура – Видин. Сочи се, че по въпросното ДП производството е било водено срещу К. Г. М. -в качеството и на управител на „Кристин фешън“ ЕООД, на която е било повдигнато обвинение по делото. Иска се от съда да отмени решението и да се потвърди наказателно постановление. Претендира

се присъжда на разноските за юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на определеното адвокатско възнаграждение. В открито съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 03.12.2019г. служители на ОД МВР-Видин извършили проверка на търговски обекти- магазини за облекло, находящи се в [населено място], [улица] и на [улица]. Въпросните магазини се стопанисвали от „Кристин Фешън“ ЕООД. При проверката било констатирано, че в търговските обекти се предлагат за продажба стоки с дрехи, различни артикули- общо 62 бр., означени с регистрирани марки: GUESS; PHILIPP PLEIN и FENDI. С протоколи за претърсване и изземване, горепосочените вещи били иззети. По случая било образувано ДП №296/2019г. на ОД МВР- Видин, пр.пр. № 3193/2019г. по описа на Районна прокуратура – Видин. Било е проведено разследване по случая. В приложените към делото писмени доказателства- не се съдържа постановление за привличане на лице към наказателна отговорност, в постановлението на РП-Видин се сочи, че на К. Г. М. е повдигнато обвинение по чл.172б, ал.1 от НК. С постановление от 10.03.2021г. на прокурор от РП-Видин са били отделени материали от ДП №296/2019г. на ОДМВР- Видин, пр.пр. № 3193/2019г. по описа на Районна прокуратура – Видин, които са изпратени на Председателя на ПВ за преценка за налагане на административно наказание спрямо К. Г. М. от [населено място], [улица], ет.2.

Председателят на ПВ на Р.България, след получаване на материалите е издал наказателно постановление № 23 от 31.03.2021г., с което на „Кристин Фешън“ ЕООД, на основание чл. 81, ал.1 от ЗМГО, е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, а на основание чл.81, ал.5 от ЗМГО са били отнети в полза на държавата стоките, предмет на нарушението.

При така установеното от фактическа страна, Софийският районен съд е формирал извод, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка е отменил НП № 23 от 31.03.2021г. издадено от Председателят на ПВ на Р.България.

Обжалваното решение е правилно и законосъобразно. Настоящата инстанция не споделя, наведените в касационната жалба аргументи, предвид следните съображения: По делото няма спор, че процесното НП е издадено в хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, след като с Постановление от 10.03.2021г. на прокурор от РП-Видин са били отделени материали от ДП №296/2019г. на ОДМВР- Видин, пр.пр. № 3193/2019г. по описа на Районна прокуратура – Видин. Правилно е становището на СРС, че в настоящия случай хипотезата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН не е била приложима. От една страна, това е така защото, не е налице прокурорски акт от видовете посочени в закона;

постановление за прекратяване на наказателно производство или постановление за отказ да се образува ДП. По коментираното ДП, прокурорът се е произнесъл с постановление за отделяне на материали, т.е. не е налице прекратяване на наказателното производство. От друга страна разпоредбата чл. 36, ал. 2 от ЗАНН е приложима единствено по отношение на лицето, срещу което е водено наказателното производство, тъй като само това лице е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защити по тях. За всяко друго лице, независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество или не, не може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН и да се ангажира административнонаказателната му отговорност за нарушение, с фактите, по което се запознава за първи път с връчването на НП. В случая досъдебно производство, според посоченото в прокурорския акт е водено срещу К. Г. М. за извършено престъпление по чл. 172б, ал. 1 НК, докато НП е издадено срещу юридическото лице „Кристин Фешън“ ЕООД.

В тази връзка, правилно въззивния съд е приел, че за да е редовно настоящото административнонаказателно производство е следвало, органа да издаде АУАН в срока по чл.34 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното, следва да се приеме, че липсва надлежно образувано административнонаказателно производство. Това нарушение е съществено, тъй като е довело до накърняване правото на защита на дружеството, доколкото едва във фазата на съдебното обжалване на НП то е имало възможност да изложи своите възражения и да осъществи правото си на защита. Нормата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН следва да се тълкува и прилага стриктно, а не разширително и изключението, което регламентира, касае само хипотезите, в които наказаното лице е било субект и на наказателно преследване, приключило с издаване на изчерпателно изброените в закона прокурорски актове. В това му качество то е имало право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Само и единствено в тези случаи, може да се образува административнонаказателно производство без издаден АУАН и то при условие, че съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския акт. В случая, не е наличен прокурорски акт посочен в закона, който да е предпоставка за провеждане на административнонаказателна процедура, без издаване на съответен АУАН. Също така, следва да се отчете, че наказателното производство и административнонаказателно са водени срещу различни субекти- първото срещу физическото лице К. Г. М., а второто срещу юридическото лице „Кристин Фешън“ ЕООД.

По гореизложените съображения, правилна е констатацията на СРС, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което като последица води до отмяна на атакуваното НП.

По делото не се претендират разноски от ответника по касационното производство, а и такива не са присъдени от СРС, поради което и в настоящото производство не следва да се присъждат такива, с оглед изхода от спора.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, XXII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1272 от 17.03.2023г., постановено по НАХД № 16490 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.